

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, 6 мѣсеца
3 л., а за странство се при-
бавятъ пощенскитѣ
разноски.

Всичко що се отнася до вѣстника се
аресира: Редакция на в. „Надежда“
въ гр. Плѣвентъ.

НАДЕЖДА

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

За обявления

Се плаща 40 ст. за гармондовъ
редъ на I-ва страница, 10 ст. на IV-та,
а за приставнитѣ, по о-
споразумѣ-

Не п-... не се
при... лиси назадъ не се
еръщатъ.

г. Ив. Христовъ с. Кацануница (Плѣвентъ.)

Единъ брой 10 стотинки.

Единъ брой 10 стотинки

ПЕЧАТНИЦАТА „НАДЕЖДА“

на **КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ** въ г. Плѣвентъ

Находяща се на ул. Александровска № 649, до аптеката на г. Фр. Хорачекъ,

Извѣстява за знание на всички г. г. Селски кметове, че се приготвяватъ и скоро ще бждатъ го-
тови въ голѣмо количество всички счетоводни и дѣловодни книжа като: входящи и изходящи дневници,
квитанцийони, приходни, расходни, протоколни и расилни книги, книга за заповѣдитѣ, билети за раждане
и погребение и разни други печатарски форми, за училищнитѣ настоятелства, приходни, расходни и кви-
танционни книги, бюджети и отчети, расписки за оправдателни документи палки за дѣла и др.

Така сжщо за сжщитѣ се намиратъ и всички канцеларски потребности като разни качества книги, пликове, пера отъ го-
лѣмъ изборъ, мастила разни цвѣтове, мастилници, перодръжки, линий, попивателни книги и преси, шнуръ, червенъ воскъ и пр. пр.

Продажбата се извършва ежедневно съ най-умѣрени цѣни. Интересующитѣ молимъ да
направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички поръчки: Визитни картички, Годишни и свадбени карти —
билети, Скрбни извѣстия, Покани, Обявления (афиши) всякакъв видъ, Търговски и канцеларски иликове и бланки,
Ведомости, Разписки, Възвания, Брошури, Разни съчинения, илюстрирани и не илюстрирани, Вѣстници, Списания и пр. пр.

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕНО НОВЪ И МОДЕРЕНЪ.

РАБОТА ЧИСТА.

ЦѢНИ МНОГО НАМАЛЕНИ.

Печатнитѣ работи се обявяватъ въ в. „Надежда“ бесплатно.

П. Г.

Искате ли, да си купите
хубави и ефтини илюстрирани
карти, заповѣдайте въ книж-
ний магазинъ на печатницата
„Надежда“, находяща се на
ул. Александровска № 649,
гдѣто винаги ще намерите пъ-
ленъ асортиментъ отъ разни
илюстрирани карти, които съ-
ставляватъ въпроса на деня.

При това има за продава-
ние и разни гербови, пощен-
ски марки и отворени писма.

ПРОДАВА СЕ единъ би-
лярдъ. За
споразумение въ редакцията.

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстяваме за знание,
че продаваме собственитѣ
си двѣ къщи, въ единъ
дворъ, находящи се въ гр.
Плѣвентъ VII кварталъ при
сжсѣди Бюлюръ Мустафовъ,
Христо Раковъ и пжтъ.

Желакщитѣ да купятъ
ниж двѣ къщи молимъ да

се отнесатъ за споразумѣ-
ние до г. Апостолъ Хр. Ден-
човъ въ гр. Плѣвентъ.

Съ почитание:

Бр. Хр. Денчови.

Плѣвентъ, 10/XII 1904 г.

Нечувана и небивада въ ис-
торията на народитѣ до сега ко-
лосална война, която отъ година
вече се води въ далечний истокъ
мѣжду Великата славянска Импе-
рия—Россия и Япония, по насто-
ящемъ занимава умовѣта на цѣ-
лий всесвѣтн миръ. И политици,
и публицисти, и мислители видни
авторитетни стратеги, съ напргъ-
нато внимание слѣдятъ ходътъ и
развитіето на всенитѣ дѣйствия,
като се стрѣжатъ кой по напргъ
да прѣдскаже мѣннието си за из-
ходътъ на тая кървава война, въ
една или друга смисълъ, обаче,
всичко казано до сега не почива
на нищо друго, освѣтъ на едни
голи прѣдположения, основани на
ежедневнитѣ телеграфически извѣ-
стия, които често пжти биватъ прѣ-
увеличавани въ зависимостъ отъ ис-
точникитѣ, отъ които биватъ почер-
пвани въ полза на едната или другата
отъ воюющитѣ страни. Днѣсь, осо-

бенно у насъ, като започнешъ отъ
търговеца, запаятчията, чиновника
и пр. и свършишъ до овчара и
говѣдара, всѣкой се интересува да
научи или чуе нѣщо ново отъ
театърътъ на войната. Това за
насъ—българитѣ е доста понятно,
като се взематъ въ съображение
неразривнитѣ връзки, които ни
свѣдиняватъ съ една отъ воющи-
тѣ страни—Россия, нашата осво-
бодителка

При все това обаче, войната,
като се вземе прѣдъ видъ степенъ-
та на досегашното ѣ развитие, не
изглѣжда да се свърши скоро и
да удовлетвори любопитството на
всѣсвѣтското внимание, а така сж-
що доста трудно би било да се
прѣдскаже краятъ ѣ. Отъ всичко
до сега става явно за всѣкого, че
нападнатата по единъ почти кова-
ренъ и хайдушки начинъ отъ ото-
давна приготвената за война Япо-
ния, безъ спазване и най елемен-
тарнитѣ въ подобни случаи прави-
ла Велика Россия, ни най-малко
не е била приготвена да посрѣщ-
не тѣжеститѣ на тая колосална
война, при всичко, че приготвле-
нията на неприятеля, вършени поч-
ти прѣдъ нощтъ ѣ, не сж ѣ би-
ле безизвѣстни.

Обаче, всичко това не стрѣт-
на ни най-малко свѣрнний колосъ,
който съ неподражаемо стопческо
хладнокрѣвие посрѣщна хайдуш-
кото нападение на флотата си
прѣвъ нощтъ на 27-й Януарий
т. г. отъ желтѣй неприятель, кой-
то е ималъ за цѣль почти свѣр-
шенното унищожаване на русска-
та флота въ водитѣ на Тихий оке-
анъ, та по тоя начинъ да осиго-
ри, бѣзъ много жертви, своето над-
мощие въ по нататѣшнитѣ си су-
хопжтн схватки и да принуди
противника си да потърси миръ,
слѣдъ като му нанесе нѣколко по-
бѣди. Сжбитията, които се разиг-
раха отъ тогава до сега, показва-
ха, че планътъ на Японския ге-
нераленъ щабъ не изглѣе сполуч-
ливъ, благодарение неустранимостъ-
та и неуцѣнимитѣ бойни качества
на русскій войникъ. Основана на
неисчерпаемитѣ източници на сво-
итѣ бойни сили—Россия, спокой-
но посрѣщна хвърлената ѣ ржа-
вица и бавно остѣпяше прѣдъ гра-
маднитѣ сили на неприятеля, като
всѣка своя педя земя я сжпо и
прѣсжпо продаваше на тоя пос-
лѣдний, а само глѣдаше да пече-
ли време прѣвъ което да може да
привесе нуждитѣ сили за посрѣ-

щанието и отбиването на противника. Далечното разстояние и непреходимите препятствия въпрясването на руските войски, въ началото на войната окуражиха Японските военни хора, които въпръки грамадните си загуби, лякуваха от победите си. Ангажираността на едно почетно число войници около Порт-Артурската крепост, протягването въ вътрешността на Манджурия на японските сили от една страна, и неуспехът на Японския Генерален щаб да се възползува от победите си до Ляоян от друга, отне за винаги надъждите за нови победи на тоя последен, когато въпротивовъс на всичко това, Руският главнокомандующъ — талантливият генерал Куропаткин, успя да запази духът на своите непрерывно отстъпващи войски, да увеличи числото им и, което найважно, да спечели едно численно превъзходство надъ неприятеля. Това от една страна и заминаването на Балтийската флота, която въ началото на идущата година ще бъде вече въ водите на далечния Истокъ, от друга — кара японците да се съмняватъ въ сполучливостта за тяхъ исходъ на войната и да размислятъ начина на спасението си. Това е лесно обяснимо за всекиго, защото за руските сега се започва войната, когато японците сж изгубили повече от $\frac{1}{3}$ от войските си и то най добрите въ досегашните си операции и ако не бѣ силния студъ и мразъ, който по настоящемъ владѣе въ Манджурските бойни полета и който временно наложи спиране на военните дѣйствия, свѣтътъ отдавна щѣше да слуша вече извѣстията за великите победи на руските войски надъ неприятеля.

Пакъ по митниците.

Четемъ по вѣстникъ, че бавянето на пратките по обезмитяването имъ било слѣдствие на това, че търговците или изпращачите не тургали фактурите въ колетите си, а слѣдствие на това, докато се изисквали тѣ отъ получатели на стоката се минавало време и това ставало причина та закѣснвали пратките! Но да не ставало това и да се държатъ стоките въ митницата — то тая последната заявява да се турга фактурата винаги при пратката. Така го е изтъквала Софийската митница и работата щѣла да трѣгне по медъ и масло — стига фактурите да биле вътрѣ. . . !

Дали митниците сж прави или търговците, можемъ да видимъ отъ слѣдното: — Днесъ за днесъ можемъ да се похвалимъ съ едно доста добро пжтно съобщение — така щото едно съобщение отъ митницата до получателя и обратно допращане фактурата отъ получателя

до митницата ще направи, отъ единъ край на *голяма България* до другия, отъ 3 до 4 дена.

Ако само 3—5 дена ще закѣснее обезмитяването на една пратка, по причина на изпращане и повръщане на фактурата, то получателите ще се повече, отъ колкото трѣбва благодарни, ами, когато получателя отъ денѣтъ на изпращането фактурата си, чака за стоката си 2, 3 и 4 седмици то на какво го отдава това чакание митницата? Пакъ на фактурата ли?

Да е единъ или два пжти човѣкъ може да го смѣтне било какъто опущение, било като забравяние и пр. — но случаятѣ сж състотни.

Но и отъ други случай не е извинително оправданието на митниците за бавянето на пратките — тъй като фактурите не били въ колетите и ето защо:

Митницата щомъ получи колета или пратката веднага пише на притежателя да изпрати фактурата *преведена на чисто български*. Значи, ако и да беше фактурата въ колета, то митницата пакъ ще я изпрати на притежателя или изисква друга фактура преведена на български — отъ това излиза, че митницата безъ фактура преведена на български не може да обезмитява стоката, а пъкъ такива фактури отъ странство не се изпращатъ — слѣдователно кждѣ остава оправдаването на митницата, като турга за *аргументъ оправдателенъ* фактурите? При това прѣзъ единъ митнически пунктъ се пропускатъ разни земеделчески семена, машини и пр. безъ мито, а когато такива дойдатъ отъ друга митница тя или ги облага съ мито, въпръки закона, или ги държи съ седмици до като получателя чрѣзъ прошение накара М-вото да прѣдпише на митницата да ги освободи. И това било митническа управа и бърза митническа услуга! . . . тежкому който има работа съ митниците . . .

Почитаемото министерство веднажъ за винаги трѣбва да подобри тоя митнически персоналъ и ореди тия митници, защото когато се налагатъ данъците и се искатъ патенти отъ търговците — трѣбва поне да не имъ се прави спънкана търгуваията, защото тя и безъ тия спънки едва не е за оплакване и окаивание.

Наторяване на овощните дървета.

Както всичките други растения се нуждаятъ отъ наторяване така сжщо и овощните дървета иматъ тая нужда. Повърхната кора на земята на много мѣста, малко или много, се нуждае отъ Азотъ, Калй, Фосфоръ, киселена, калцитъ и пр., които материи мо-

гатъ да се получатъ по искусствено начинъ т. е. посредствомъ наторяване. Конския и оборския торъ съдържа постоянно тия материи полѣзни за виренето на овощните дървета. За наторяване на дърветата необходимо е торътъ да се положи заровенъ около и полъ дънера на самото дърво, тъй като сокътъ отъ самия торъ да може да се използва отъ самите корени на дървото, които сж единичните спомагателни членове за израстване на дървото. Костилковите плодовитѣ дървета се нуждаятъ отъ торъ, който да съдържа въ голѣмо количество азотъ, тъй като той по скоро отдѣля гумовата течностъ. Човѣшкия торъ е сжщо така твърдѣ полезенъ за семенитѣ овощни дървета като: круши, ябълки, и проч. този торъ се нахисва въ вода и послѣ се влива около дънера на дървото пробити за тая цѣль дупки за да може растора да проникне навътрѣ въ корените на дървото.

Често пжти оборския боклукъ (торъ) не съставлява достатъчна храна за овощните дървета, въ такъвъ случай се размѣсва съ искусствено торъ добитъ по фабриченъ начинъ за каквато цѣль има специални химически фабрики.

За лесни почви е нужно торъ наситенъ съ калий или фосфоръ, селитъ торъ, а за тежка почва 40 процентовъ калиевъ торъ и суперфосфатъ. А пъкъ за азотския торъ се употребява чилската селитра или сѣрникиселий азотъ.

За пѣсчани почви за 1 година може да се употреби на 100 кв. метра като торъ отъ $2\frac{1}{2}$ до 5 килограма калцитъ, $3\frac{1}{2}$ до $5\frac{1}{2}$ кгр. костеново брашно (фосфоръ киселий торъ) и $2\frac{1}{2}$ кгр. чилска селитра, за глиниста почва е необходимо торъ отъ 2.5 до 3.75 кгр. 40 процентовъ калиева соль, 3 до 3.4 кгр. суперфосфатъ и торъ наситенъ съ амониякъ.

Калиевата соль се размѣсва съ фосфоръкиселий торъ и се остава нѣколко време да улежи и прѣзъ есента или началото на пролѣта се наторява почвата.

Често земеделците или градинарите торятъ въ началото на пролѣта и послѣ допълватъ торението, когато дърветата започватъ цвѣтѣнето или кога свършатъ дърветата съ цвѣтѣнето си. За почви, които слабо съдържатъ калий т. е. когато почвата е слабоваровита би трѣбвало всеки 8—10 години отъ 20 до 30 кгр. на 100 мѣтра да се полага печанъ варъ, а за пѣсчави почви отъ 40 до 60 кгр. ситно млятъ вжгливо киселий калцитъ или толкова мергелъ (мергелъ е чиста варовита глина) колкото е нуженъ да замѣсти вжгливокиселий калцитъ.

ДОПИСКИ И ОПРОВЪРЖЕНИЯ.

До редакцията на вѣстникъ „Плѣвенски Гласъ“, които в. „Надежда“.

Тукъ.

На запитването направено ми въ брой 17 отъ т. г. на вѣстника Ви „Плѣвенски Гласъ“, относително продажбата на държавните маломѣрни и малодоходни имоти и на коментариите на почитаемата редакция по сжщия въпросъ, отговарямъ слѣдующето: продажбата на тѣзи имоти ще продължава, както е било винаги, до когато има наддавачи и че нѣма никога да се допусне да се възложатъ подобни имоти никому съ ничтожна цѣна, както това желаятъ, разбира се съ спекулативна цѣль, извѣстните на управлението ми двама запитвачи. По този въпросъ излишно бѣше почитаемата редакция да съвѣтства заинтересованите лица да отправятъ запитването си до Министерството на Финансите, защото и безъ това една отъ тѣхъ, който при продажбата на нѣколко къса отъ въпросните имоти, не е наддавалъ отъ свое име, кой знае защо, а отъ името на жена си, е направилъ вече прѣдъ Министерството това си запитване, на което своевременно ще се даде подобающия се отговоръ. —

Ако почитаемата редакция и запитвачите ѝ не се задоволятъ отъ настоящия ми кратъкъ отговоръ, могатъ да се повърнатъ пакъ по този „важенъ въпросъ“, какъвто го считатъ тѣ, обаче нѣка иматъ прѣдвидъ, че съвѣстата ми е и ще остане за винаги спокойна, като пазител на държавните интереси,

Това е всичко.

г. Плѣвень, 7/XII 904 г.

Съ почитание:

Плѣв. Окр. Фин. Н-къ: Н. Н. Мошоревъ

Дописка.

Г-нъ Редакторе!

На 5-й т. м. въ недѣля, както и отъ по рано разпрѣсенатите покани се виждаше че г. Т. Лукановъ съобщилъ сказката си „Плѣвенското духовенство по поводъ мѣрките взети отъ санитарно-хигиеническия съвѣтъ за прѣкръпяване заразяването отъ скарлатина“.

Мисля, че не ще е безинтересно, за непричастните на казаната скаска Плѣвенски граждани това, което г. Лукановъ има добрината да ни съобща. Резумирана горнята сказка въ нѣколко думи е: Отрицание обрѣдната страна на религията, отрицание възпитателно-морализирующето значение на религията, полемизирование на духовенството и купъ още варианти на горното. Често пжти въ сказката на оратора става дума за ново учение, — социализмъ и той наистина по рецептите на това учение

се адресираше към присъстващите с „Граждани“.

Помисли той за демократизъм и още изми, и като свърши многопоучителната си сказка, понеже искава всичко (така поне аз мисля) каквото знаеше сред възторжени аплодисменти от страна на „другаритъ“ заели галерията и дъсната средна половина от читалищния салон, скромно се оттегли от ораторската трибуна. Настъпи момента на възвращения. Никой на нищо не възрази. Това показва, по моему, или, че никой не е интересувала сказката или че той е абсолютно прав в своите доводи, или (и ека ми бже простено) присъстващите сж го считали за невменяемъ. Азъ открито изповѣдвамъ, че последното ме въздържа да си замълча. И спомнихъ си азъ 19-ий априлъ празника на трудътъ. Другаритъ въ редъ двама по двама съ байракъ на чело и г. Лукановъ 50 крачки прѣдъ другаритъ съ навѣдена глава (това обстоятелство още не можъ да си обясна) бързатъ нагорѣ къмъ края на града гдѣто ще плюятъ на прѣдразсѣдницѣ, които сж ги създали. Това шествие отъ 10 — 15 *другари* още тогава ми даде идеята, — въ каква карикатурна форма се е изродило това велико учение у насъ, а особено въ Плѣвентъ (Плѣвенскитъ социалисти най краснорѣчиво доказватъ крѣпката си умствена и нравствена нищета съ обстоятелството, че тѣхната обстоятелствена-реформаторска мисия се увѣнчава само съ отрицателни резултати). Но това не ми е темата, — тѣ не заслужаватъ такава честъ, — да се занимава човѣкъ съ тѣхъ.

Всѣки въпросъ, какъвто и да е той, има нѣколко страни, — зависи отъ каква точка на зрѣние се поставяшъ. Лицата на истината сж толкова много, така майсторски смѣсени съ тѣзи на лъжата, че съ мѣка човѣкъ се допира до тѣхъ. Общественията критика, казва г. Лукановъ, е сѣдната, който ще раздаде правото. И дѣйствително: тържеството слѣдъ сказката бѣше пълно Духовенството е смачкано, — унищожено. Общественията критика, намѣрила своето реално изражение въ лицето на г. Луканова за винаги, средъ възторгъ и аплодисменти наложи печатъ осуждения на „обскурантитъ“. Но да разгледаме отъ друга страна, не съ очилата на озлобения умъ, да забравимъ за малко философията на завистта, тѣзи въпроси, които сказчика засѣгна и които (и ека бже извиненъ) той така лѣкомислено, съ единъ афектиранъ тонъ, изложи прѣдъ слушателитъ си.

Извѣстно Ви е почитаеми читатели, че държавата е една сложна конгломерация отъ всѣкакъвъ родъ институции, която за дадено общество, въ дадена епоха, при извѣстна степенъ на културност се налага на членоветъ си, като разумна реалностъ, истинна и на-

пълно целисообразна. Щомъ като се промѣнатъ условията, които обуславяватъ разумното функциониране на тѣзи машина, нейнитѣ функции купатъ, тя рухва сама по себѣ, защото прѣстава отъ да е най-добрѣ приспособена къмъ новитѣ условия. Религията въ държавата е тоя факторъ, който независимо отъ това, че споява по възможностъ живущитъ въ нея членове и ги прави по силни въ борбата съ живота, но и най често, ако не всѣкога е изражение на оная нравственостъ, при която даденото племе би било най-добрѣ приспособено къмъ условията на живота. Струва ми се затова сж излишни доказателствата. Въ зависимостъ отъ степента на умствено-то развитие на даденото племе, религията му ще бже повече или по-малко зооморфична, повече или по-малко паганистична. Схващането и на най паганистичната религия може да бже чисто идолопоклонство, но това още по красноречиво доказва сравнително низкия културенъ уровень на масата. Не е открилъ г. Лукановъ вѣлика тайна, ако отъ катедрата си се провиква! — „Граждани, обрѣдитъ сж ги наредили владия и попове, тѣ не сж Божя работа, — не ги изпълнявайте“. Добрѣ азъ съмъ съгласенъ съ васъ. Но ако вий възставате противъ тѣзи обряди, ако вий ги разрушавате, замѣнете ги за това болшинство, което лапа думитъ ви съ други, които да удовлетворяватъ това общество и да не сж антихигиенични. А какво нѣщо е религията? Догми и обряди. Тя е подобна на една чапша, която до като е имаме още здрава, стои въ нея нашия Богъ, счупимъ ли я — изгубваме всичко. А че това е така, се вижда отъ обстоятелството, че нѣма религия безъ обряди. Най сетип ако религията на извѣстенъ родъ пейопати, прави изключение, то позволете ни г. Лукановъ да уважаваме религията си повече отъ вашето мнение.

Свѣщенникитъ живѣли дълго, макаръ, че тѣ сами се ползвали отъ заразенитъ прѣдмети, съ които се извършвали обрядитъ, — пиши единъ свѣщенникъ. Нашия ораторъ веднага открива амтрика: Ний ги хранимъ, поимъ, обличаме, ний се трудимъ за тѣхъ. . . .

Позволете ми г. Лукановъ да Ви пророчествувамъ и на васъ, единъ дълголѣтенъ животъ, защото първия, който срѣщне и почита дѣтето ви: „кой ти купи палтото“, — отговора ще е, — Вуйчо. Сказчика още много други въпроси зачекна, другаритъ прѣминавахъ, ту въ телешки възторгъ, ту съ умиление глѣдахъ на оратора, колчимъ той заговори за великата идея на която служи, — нова дрѣха но твърдѣ голѣма за толкозъ малкъ човѣкъ, какъвто сте Вий г. Лукановъ.

П. Н.

ХРОНИКА.

— Вчера сж заминали за София г. кмета Т. Табаковъ и окр. управителъ г. Б. Каракашевъ. Цѣлътъ на тѣхното отиване, както слушахме била урѣждането на въпроса за сключването на единъ заемъ, за смѣтка на градътъ, отъ 1,000,000 лева. Прѣдъ видъ, че тоя въпросъ интересува доста съгражданитъ ни, въ слѣдующий си брой, слѣдъ като проучимъ по обстоятелствено въпроса ще се мовърнемъ по обширно.

— Лични. Г-нъ К. Панайотовъ, който бе въ градътъ ни отъ 2—3 дена по защита дѣлото на управителнитъ съветъ на фалиралитъ дружества „Нива“ и „Изтокъ“ си замина обратно днесъ за София.

— Донъ-кихотщина. Друго яче не може да се окачества закачката, която ни прави в. „Плѣвен. Гласъ“ въ прѣдпоследния си брой. На ново виждаме, че се явява на сцѣната Плѣвенскитъ Санцо-Панцо още наричаемъ отъ насъ Д-ръ Кукуриту, на комуто злобната и бесхарактерна душица не може да се примири отъ манията, че стамболиститъ ще го убиватъ, за това ѝ е озлобенъ толкова противъ тѣхъ и тѣрси само случай да ги поухапи изъ отзадъ. . . . Ний знаемъ, че г. Д-ра е готовъ и уйдисва на всѣки калѣпъ, но само на нашия не уйдиса, защото се не съгласихме да го правимъ сѣдия. Пуската му хамилионщина и тя има сурата да ни продава мораль, Ако бждемъ прѣдизвикани ний ще излѣземъ открито да натриемъ мордата на тая ниска по ръстъ и характеръ хамилионщина и ще ѝ покажемъ гдѣ и е мѣстото.

— Научаваме се, че кмета г. Т. Табаковъ е успѣлъ да вземе нивата на бѣдната жена, за която писахме на нѣколко пѣти въ вѣстника си. Съ заплашване, съ глобяване, съ прашане пожарникаритъ да ѝ сореватъ къщата, като гнилобитна, той успѣлъ да ѝ съгласи и му ѝ продаде за една ничтожна цѣна. Ще видимъ кадѣ ще излѣзе края на тая нива. До гдѣто не бѣше ѝ купилъ г. кмета тя бѣше общинска и се глобавяха орачитъ, които отиваха да ѝ орѣтъ и имъ се вземаха отъ полскитъ сгражари ралницитъ, а сега като ѝ купилъ кмета да видимъ дали пакъ ще е общинска, или ще се заграби и околното общинско мѣсто. За всичко се държи смѣтка Киръ Табаковъ и единъ денъ ще излѣзе всичко на яве.

— Полезно распорѣждане. Министерството на Търговията и Земледѣлието е распорѣдило щого ежегодно, прѣзъ зимний сезонъ, земеделческитъ инспектори и филоксерни чиновници да откриватъ, когато земеделцитъ сж свободни отъ полски занятия курсове по земеделството и неговитѣ отрасли, въ които да се държатъ лекции и сказки на земеделцитъ по разнитѣ клонове на земеделството, отъ които нашитъ земеделци ще иматъ възможностъ да се запознаятъ отъ части съ занаята си отъ които да могатъ да извлѣкътъ истинската полза която дава земеделството и неговитѣ отрасли. Както се научаваме, тия курсове сж започнати на много мѣста и биле посетявани отъ доста земеделци, които слушали съ внимание и си вземали бѣлжки. Не можемъ въ случая да не

похвалимъ Министерството на Търговията и Земледѣлието за тѣзи му уместни и ползани распорѣдания.

— Получи се въ редакцията ни една брошура въ която сж напечатани жалбата и доклада отъ Шуменскитъ граждани, до г. г. Нар. Прѣдставители, Министритъ и водителитъ на народа. Доста съ внимание прочетохме тая брошура, но едва можахме да разберемъ, какво искатъ г. г. Шуменскитъ Граждани.

— Сжщо се получи брошурата отъ Управителнитъ Съветъ на съюза на българскитъ индустриалци, която сжщо прочетохме съ внимание, тя е написана доста вѣщо и нагледно се истѣкватъ подобренята, които се би постигнали, ако се прокаратъ исканията на съюза. Понеже въ тѣзи искания ний виждаме добри и ползѣни нѣща, то въ слѣдующий си брой ще направимъ нѣкой извадки отъ нея.

— Курсове по бубарството при дѣвическитъ училища. Пишатъ ни отъ София, че г. Министръ на Търговията и Земледѣлието тѣкми да открие въ всѣкиятъ класни училища, свободни курсове по отгледването на бубитъ.

ТЕАТРАЛНА ХРОНИКА

— На 5 т. м. въ читалищния салонъ на Общ. Образователното Д-во „Съгласие“ за въ полза на читалището се прѣдстави за прѣвъ пѣтъ драмата „Арказанови“ отъ съврѣмения авторъ, руски Драма-турскъ князь А. И. Сумбатовъ, пиесата по своето си съдържание отговаряше на съврѣмения ни животъ. Автора на „Арказанови“ отъ самото съдържание на пиесата, се види, че е дълбоко проникналъ въ ужаситъ на лихварскитъ паязини и твърдѣ релиежно е истѣкналъ лихварскитъ ужаси и съ най-голъмо възмущение бичува тия злокобни пороци на лихвари — спекуланти, които за своитѣ си хищничества за пари съ най-голъмо удоволствие и хладнокрѣвно оставятъ да се посѣва върху всѣщо, а даже и върху честта на семействата. Пиесата бѣше добрѣ посѣгена, но се забѣлѣваше, като винаги отсъствието на първитъ заможни търговци и прѣдставители на властта и то когато се дава прѣдставление за една благодарителна цѣлъ — за читалище! Пиесата се изигра доста добрѣ съ едно малко изключение на нѣколцина, които се види, или че не си приготвели ролитъ или имъ липсва артистически талантъ. Отъ дѣйствующитъ лица „Арказановъ“ повече отъ прѣвосходно застъпваше дѣйствителния измѣненъ угнетенъ и фалиралъ голѣмъ землевладелецъ. Гримаситъ движението и положението т. е. позитъ, които прѣдаваше бѣха на мѣстото си, ако прѣнебрѣнемъ бързото му ходение и честото му мѣстение отъ една страна на друга по сцѣната. Сжщо така можемъ да похвалимъ и дѣйствующето лице, банкерина Алексей Сергевичъ, който тѣй умѣло, тѣй хладнокрѣвно като истински банкеръ — прѣдставител на истинската властъ и сила. Мешала, можа и съумяда се прѣдстави. Дѣйствующето лице, което заемаше ролята на Доктора Павелъ Павловичъ, тѣй както се прѣдстави отъ пѣч. дѣйствующе лице на сцената, се явяваше повече отъ излична, ако да не кажемъ даже

отекчителна на публиката. Заетието от дамните роли, макар и сухо, но бяха удовлетворителни, но във всеки случай, кога се избират лица за заемане на роли, би трябвало, съответно характера и техните артистически познания да се раздават, защото театралното искусство не трябва излизало.

Движението на епидемическите и инфекциозни болести от 20-и Ноември до 30-и септември в гр. Плевен.

№ по ред	Наименование на болестите.	Име	Заболели	Всичко	Одразлични	Умрели	Отмъртви
1	Заушка	3	—	3	3	—	—
2	Скарлатина	21	4	25	13	—	12
3	Вътрешна шарка	1	—	1	1	—	—
4	Тифус	3	1	4	—	—	4
5	Дифтерия	1	2	3	2	—	1
6	Червен ветръ	1	1	2	—	—	—
7	Брусница	1	—	1	—	—	—

гр. Плевен, 30/XI 1904 г.

Плевенски Град. Лъкар:

Д-ръ Ст. Хр. Бърдаровъ.

ПОКАНА

Комитета за увековечение паметта на Плевенските патриоти — борци за духовното и политическото ни освобождение, на основание чл. 3-й от „Наредбата“ си поканва Г. Г. Плевенските Граждани. Граждани, Офицери от гарнизона и всички желаещи от Плевенското окръжие, на общо годишно събрание в салона на общообразователното дружество „Съгласие“, на 12 Декември т. г. след църковен отпущ, за решение положените на дневен ред въпроси: 1-о чтение и приемане отчета на комитета за дейността му от 14/XII 1903, до 28/XI т. г.

2-о Реализиране целта на комитета и

3-о Избиране председател, подпредседател, секретар, касиер и 6-ма съветници.

От комитета.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

на

ДЪТСКОТО ИЛЮСТР. СПИСАНИЕ

„ДРУГАРКА“

година трета.

„Другарка“ ще излиза и през 1905 година. Редакцията е взела всички мерки, за да подобри списанието и го направи една добра и съжна другарка на децата.

Всички наши абонати ще има:

1) Десет броя „Другарка“ събрано съдържание и прѣкрасни картини.

2) Съ първа книжка много хубав стѣнен календаръ.

3) Съ шеста книжка една илюстрирана и полезна книжка.

4) Въ края на годината (съ десета книжка) втора илюстрирана и полезна книжка.

5) Разни награди за върни решения на задачите въ списанието. Годишният абонамент на „Другарка“ е само 2 лева пѣдплатени. Въ странство 2 лева и 50 стот.

Всичко що се отнася до „Другарка“ се изпраща до Г. Куруановъ, Пловдивъ.

От редакцията.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

на

ДЪТСКОТО ИЛЮСТР. СПИСАНИЕ

„ЗВЕЗДИЦА“

год. XIV (1905).

Дѣтското илюстровано списание „Звѣздица“ ще излиза и презъ 1905 год. Редакцията е приготвила за малките читатели на „Звѣздица“, отбранъ материалъ и прѣкрасни картини. Подарѣните ще бъдатъ много и прѣкрасни и ще бъдатъ увеличени.

Цѣната на „Звѣздица“ е два лева, прѣдплатени.

1) 10 броя „Звѣздица“ съ отбрано съдържание и прѣкрасни картини.

2) Съ 1 кн. много хубавъ стѣненъ календаръ. Обаждаме на читателитъ си, че календарѣтъ за 1905 год. е още по-красивъ отъ досегашнитъ календари на „Звѣздица“.

3) При всяка втора книжка по една цѣтна картина, тъй че абонатитъ ще иматъ иетъ прѣкрасни цѣтни картини презъ годината.

4) Съ V кн. полезна книжка съ хубави картини.

5) Съ X кн. втора полезна книжка съ хубави картини.

„Звѣздица“ безспорно е най-разпространеното, най-евтиното и редовното дѣтско списание.

Абонаментитъ на „Звѣздица“ въ странство е 2-50 лева.

Роднини и учители! запишете дѣцата и ученицитъ си на „Звѣздица“: „Звѣздица“ е любимото дѣтско списание!

Всичко що се отнася до „Звѣздица“ се изпраща до Н. Бѣловъждовъ, учителъ — София.

Отъ редакцията.

ПРОДАВА СЕ

една къща въ гр. Плевенъ № 1324 съ 1000 кв. м. мѣсто ведно съ постройката подъ кварталъ № 4, собствено на наследниците на покойния Георги Михалевъ. — За споразумение до г. Михалъ Транчевъ търговецъ на кожи. въ гр. София, ул. „Царъ Симеонъ“ № 139.

7—10

Обявления отъ Сжд. Пристави.

№ 5421

Извѣствамъ, че отъ 20 Декември 1904 г. до 20 Януарий 1905 год. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Пордимъ, а именно:

1) Нива на „Дрентъ“ 33 декара — 66 лева; 2) Нива „Садина“ 5 декара — 100 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на на Печо Гергевъ отъ с. Пордимъ, не сѣ заложени, продаватъ се по вѣзисканieto на Руси Хр. Нешковъ отъ сѣщото село за 112 л., лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 3577 издаденъ отъ Плевенскій Окол. Мировий Сдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки

присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 2 Декември 1904 г. Дѣло № 381/98 год.

II Сждеб. Приставъ: Н. Богдановъ

№ 5420

Извѣствамъ, че отъ 20 Декември 1904 г. до 20 Януарий 1905 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижими имотъ, а именно:

1) Къща въ с. Ралюво „Угърчинската махла“ съ дворно мѣсто около 1½ дек. съ три отдѣления, отъ керпичъ покрита съ кермиди при сѣсѣди: Ангелъ Стояновъ, Цвѣтавъ Нейковъ, бара и улица, оцѣн. за 150 лева.

Горния имотъ принадлежи на пок. Кръстю Нейковъ отъ с. Ралюво не е заложено продава се въ полза на малолѣтнитъ му наследници за изплащане дългѣтъ къмъ разни кредитори съгласно постановлението на II Плевенскій Мир. Сдия отъ 31 Май н. год.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 2 Декември 1904 г. II Сждеб. Приставъ: Н. Богдановъ

№ 5424

Извѣствамъ, че отъ 20 Декември 1904 г. до 20 Януарий 1905 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Левски, а именно:

1) Нива „Карамакъ долъ“ 19-6 декара — 78-40 лева; 2) Гора „Дюзъ Орманъ“ 3-3 декара — 13-20 лева; 3) Ливада „Кору Ярасъ“ 4 декара — 20 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Торню Атанасовъ отъ с. Левски не сѣ заложени продаватъ се по вѣзисканieto на Ангелъ Кръстевичъ отъ гр. Свищовъ за 330 лева, лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 3529 издаденъ отъ I Плевенскій Мировий Сдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 2 Декември 1904 г. Дѣло № 198/904 год.

II Сждеб. Приставъ: Н. Богдановъ

№ 6583

Извѣствамъ, че на 21 Декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Плевенското землище, а именно:

1) Къща въ гр. Плевенъ II кварталъ съ дворъ и въ двора чушма оцѣнена за 4000 л.; 2) Нива „Витската ялия“ отъ 52 дек. съ 4 дек. лозе оцѣнена за 1000 л.; 3) Празно мѣсто за дуганъ въ гр. Плевенъ II кварталъ отъ 36 кв. м. оцѣнено за 2000 л.; 4) Дворно мѣсто въ гр. Плевенъ IX кварталъ отъ 400 кв. м. оцѣнено за 2500 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на несѣстоятелнитъ Василь и Ив. Н.

Троянови, не сѣ заложени, продаватъ се по опрѣдѣление № 1953 издадено отъ Плевенскій Окр. Сжд.

Наддаването ще почне отъ първоначалната имъ цѣна.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 23 Ноември 1904 г. Дѣло № 718/904 год.

I Сждеб. Приставъ: И. Бутиловъ

№ 5423

Извѣствамъ, че отъ 20 Декември 1904 г. до 20 Януарий 1905 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Орта-Кьой, а именно:

1) Нива „Стублата“ 8 дек. 7 ара — 52 л. 20 ст.; 2) Нива „Стублата“ 9 дек. 4 ара — 74 л. 40 ст.; 3) Нива „Докусъ Сай“ 7 дек. 2 ара — 43 л. 20 ст.; 4) Нива „Докусъ Сай“ 4 дек. 7 ара — 28 л. 20 ст.; 5) Нива „Чалъ Бунаръ“ 1 дек. 6 ара — 9 л. 60 ст.; 6) Нива „Чалъ Бунаръ“ 8 дек. — 48 лева; 7) Нива „Капдрлъжа“ 14 дек. — 84 лева; 8) Ливада „Крайното ливади“ 5 дек. — 40 л.; 9) Гора „Арабаджията“ 5 дек. — 40 лева и 10) Гора „Арабаджията“ 3 дек. — 24 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Томи М. Францешковъ отъ с. Лажени, не сѣ заложени, продаватъ се по вѣзисканieto на Николай К. Цанковъ отъ гр. Свищовъ за 336 л. 80 ст., лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 6480 издаденъ отъ Свищовскій Град. Мир. Сдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 2 Декември 1904 г. Дѣло № 171/903 год.

Сждеб. Приставъ: Н. Богдановъ

№ 5422

Извѣствамъ, че отъ 20 Декември 1904 год. до 20 Януарий 1905 год. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бѣлѣжъ, а именно:

1) ½ нива „Чуката“, цѣлата 20 дек. — 100 лева; 2) Нива „Дългото присое“ 5 дек. — 40 л.; 3) Бранище „Чуката“ 6 дек. 3 ара — 35 лева; 4) Бранище „Чуката“ 6 дек. 5 ара — 30 лева; 5) Бранище „Вудана“ 3 дек. 5 ара — 20 л.; 6) Бранище „Камень долъ“ 9 дек. — 40 лева; 7) Бранище „Турски долъ“ 7 дек. — 35 л. и 8) Бранище „Радѣжа“ 5 дек. 25 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на пок. Доно Найденовъ отъ с. Бѣлѣжъ, не сѣ заложени, продаватъ се по вѣзисканieto на Бочо Найденовъ и Дишко Дичковъ отъ сѣщото село за 200 л. 90 ст., лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 7300 издаденъ отъ Луковитскій Мировий Сдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 2 Декември 1904 г. Дѣло № 668/903 год.

Сждеб. Приставъ: Н. Богдановъ